

לוא היו הדברים מתרחשים בסיפור דמינוני, היו מכנים אותם, בנימת זילזול, בשם רומן זול. אלא שהם התרחשו במציאות — וכי מציאות הם הפכו לרומן יקר. יקר מאוד. יקר במאמצים ובכסף. כמעטיקור בחיי אדם — שבמזל לא ניספו. ובמיוחד יקר בגורל הגיבורים, על רוח השטות שאחזה בהם. כמו בכל רומן זול טוב, תתחיל הסרי סור באהבה טראגית, בה איש נוכל זעליך שולל עלמה טחורה ותמימת, פחות או יותר, במקרה דגן — נדיה בראדלי, צעיר רה מרוקאית בת 26, בלונדיית שוטה

**בימי הביניים יצא
האביר לקרב
למען אהובתו.
הפעם, התהפכו
היוצרות.**

ותחילה, בת עשירים, לאב ערבי ואם צרפתיה, שאולי לא היתה פסיכית בתר-חלה, אבל ללא ספק סבלה מכה קשה כאשר נרצח אביה בהתנקשות. את האיש הרע פגשה נדיה בפאריס: ערבי בשם מהדי, בלונדי כחול עיניים ש' הפיל אותה ברישתו. אהובה החדש * היה לא רק גבר מקסים בהופעתו — אלא גם איש מיטורין וגיבור: חבר החזית הער מסית לשיחרור פלסטין. אי אפשר היה

מתוחות, מדוכאות, נבוכות, יושבות האחיות מרלין ונאדיה בראדלי בתא הנאשמים

קול נדו המטושטשות

לצפות מצעירה, בפאריס חשלוהו הררר מנטיה, שלא להסתחרר אחרי גבר חלר מות שכזה.

נדיה הסתחררה, שוכנעת לצאת למיבצע חבלה בישראל. היא לא כל כך ידעה בדיוק על מה הם נלחמים שם, הישרא-לים, הפלסטינאים וכל היתר. היא גם זכרה שערך 1965 היו מרבית יידי המשר-פחה, במרוקו — יהודים דווקא, וכל טקרי דיו של אביה היו יהודים. אבל כל זה לא הפריע לה לצאת למלחמה אודותיה לא ידעה כלום.

היתה זו התהפכות היוצרות: ביפי הדי ביניים, היו האבירים יוצאים לקרב למען אהובות ליבם. עתה, יצאה תאהובה להר לחם למען אבירה, שנשאר מאחור — והמשיך לגייס מטושטשות נוספות למען המטרה.

מאחר שלהיחם לבד זה קצת משעמם, צירפה אליה נדיה את אחור תה מרלין (21), והשתיים יצאו לדרך מצויידות בהוראות וחומרי נפץ וחבלה, משימתן היתה: להתקשר עם אדית רי סייור בורכלטר, לקבל מהם את יתרת ציוד החבלה, ואחרי זה — לחבל.

הזוג בורכלטר, צמד זקנים (70 ו-60) פאריסאיים, אפורים, עייפים ועלובים, הי גם ההיפך הגמור מנדיה הצעירה, העשיר רה ונוצצת — אך מטושטשים לא פחות. הם קיבלו על עצמם להכריח לישראל ציוד חבלה תמורת כסף — מבלי שעלה בדעתם לשאול למשמעות מעשיהם, מבלי שעלה בדעתם לתהות לגורלם, במקרה וייתפסו.

היחידה שידעה פחות או יותר מה היא אהובה הקודם היה אחמד נדירא, מיי-ניסטר בממשלת מרוקו.

אבט מול אבט: מרלין בראדלי (בפרופיל, מימין) בוחה נכחה, דוממת, ידיה על מיסעד קיר דוכן הנאשמים, כשלימינה ולשמאלה הנאשמים האחרים. מנגד, מביטים בהם חברי בית-הדין הצבאי. (מימין לשמאל) סגן-אלוף זאבה לוי (אשתו של מפקד הגנדיע אל"מ ברוך לוי), הנשיא סגן-אלוף אברהם פריש, וסגן-אלוף (מיל.) יורם פריד.